

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 24 czerwca 2020 r.

DIH-2.709.6.2020.PS

DECYZJA DIH-2 NR 19/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.) w związku z art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660 ze zm.) oraz w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1668 ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 30 grudnia 2019 r., złożonego przez Panią Beatę Poddębniak prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PODDĘBNIAK BEATA Handel Artykułami Przemysłowymi „BET-ZBUT” Usługi Transportowe (... Opoczno) (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona), od decyzji z 14 grudnia 2019 r. wydanej przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr BP-15/2019 (sygn. BP.8361.1.118.2019) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 7a pkt. 3 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr BP.8361.1.118.2019

z 19 września 2019 r. przeprowadzili kontrolę (...), na składzie opału (..). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia jakości paliw stałych oraz przestrzegania przez Stronę obowiązku wystawiania świadectw jakości dla paliw stałych i przekazywania ich nabywcom oraz przechowywania zaświadczeń i dokumentów wystawianych przez organ ochrony środowiska.

Kontrolę przeprowadzono 20 września 2019 r. w obecności (...)– osoby czynnej w lokalu w rozumieniu art. 97 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145). W toku kontroli ustalono, że Strona prowadziła sprzedaż węgla kamiennego orzech w ilości 20 ton, kostka w ilości 20 ton oraz ekogroszek w ilości 18 ton, spełniającego wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890) zwane dalej „rozporządzeniem Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”. Do badań laboratoryjnych pobrano próbkę nr 0124/19/4860 o masie 30,80 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 9402/19/4860 o masie 31,40 kg, czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr BP.8361.1.1.118.2019. Następnie w tym samym dniu Inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 467/15/2019. Ustalono, że ostatni zakup węgla odbył się w lipcu 2019 r., a świadectwa jakości węgla wystawiane przez Przedsiębiorcę znajdują się w siedzibie przedsiębiorcy (...). W związku z powyższym kontrolowany wystawił świadectwo jakości paliwa stałego o nr 12 z 20 września 2019 r., którego kopię przekazano do laboratorium w Szczecinie wraz z próbkami paliwa stałego.

Ww. próbki zbadano na zgodność z parametrami wymienionymi w rozporządzeniu Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę. Zważywszy na fakt iż kontrola odbywała się w obecności osoby czynnej, 23 września 2019 r. wystosowano do Kontrolowanego pismo (doręczone 30 września 2019 r.), informujące o przeprowadzonej kontroli oraz o pobraniu do badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek. Jednocześnie Stronie wysłano protokół kontroli wraz z upoważnieniem do jej przeprowadzenia oraz pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień i nie wniosła uwag do protokołu kontroli.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr FM/467/15/2019 z 27 września 2019 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 20 września 2019 r. węgiel kamienny ekogroszek (o nr próbki 0124/19/4860) nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliwa stałego nr 12 z 20 września 2019 r., uwzględniając odchylenie, które zostało określone w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” z uwagi na:

- zaniżony parametr wartość opałowa, którego wynik badania wyniósł 22,898 MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie jakości na min 24,0 MJ/kg.
- zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 16,7 %, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie jakości paliwa stałego na max 15,0 %.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0124/19/4860 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, badanie próbki kontrolnej o nr 9402/19/4860 pobranej 20 września 2019 r., zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 9402/19/4860 potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości uwzględniając odchylenie, które zostało określone w ww. rozporządzeniu (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr FM/467/15A/2019 z 1 października 2019 r.) w zakresie:

- zaniżonego parametru wartość opałowa, którego wynik badania wyniósł 22,885 MJ/kg, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie jakości na min 24,0 MJ/kg;
- -zawyżonego parametru zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 16,8 %, przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie jakości paliwa stałego nr 12 z 20 września 2019 r., na max 15,0 %.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny ekogroszek jest niezgodny z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości nr 12 z 20 września 2019 r. wystawionym przez Stronę w dniu kontroli.

W piśmie z 14 października 2019 r., inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Przedsiębiorcę

o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego ekogroszek oraz przekazali Stronie egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych ww. węgla kamiennego ekogroszek o nr FM/467/15/2019 z 27 września 2019 r. i nr FM/467/15A/2019 z 1 października 2019 r.

W związku z powyższym, Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 14 października 2019 r., znak: BP.8361.1.118.2019 zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660 ze zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 7a pkt. 3 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Równocześnie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok poprzedzający rok przeprowadzenia kontroli czyli 2018.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i 30 października 2019 r. do WIIH w Bydgoszczy za pośrednictwem poczty elektronicznej wpłynęły wyjaśnienia Strony, w których wskazała na pomyłkę pracownika (wynikającą z niewiedzy) co do rodzaju oferowanego węgla. Strona oświadczyła, że poddany badaniom laboratoryjnym węgiel to Węgiel Chernogorsky Ekotec 8-25 mm (Groszek Czuk Płukany) podczas gdy badane parametry dedykowane były dla Ekogroszku, którego nie ma w ofercie Przedsiębiorcy. Strona jako dowód załączyła kopię faktury zakupu przedmiotowego węgla oraz wyniki badań otrzymane przy zakupie. Strona wniosła o pozytywne rozpatrzenie sprawy. Strona w piśmie z 26 listopada podała wartość wprowadzanego do obrotu w roku 2018 paliwa stałego na kwotę (..) zł. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 14 grudnia 2019 r. wydał decyzję BP-15/2019 znak sprawy BP.8361.1.118.2019 nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 7a pkt. 3 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pismem z 30 grudnia 2019 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. Swoją prośbę uzasadniła faktem, że w dniu kontroli pracownik wystawiający świadectwo jakości dla paliwa stałego nie posiadał wiedzy

na temat rodzaju węgla, który był sprzedawany. Strona dopiero po otrzymaniu pisma z WIIH w Bydgoszczy z 14 października 2019 r. zweryfikowała, że został popełniony błąd przez pracownika, dlatego też nie zostały zgłoszone uwagi do protokołu kontroli. Dowodem na to, że został popełniony błąd w nazwie sprzedawanego paliwa jest faktura zakupu węgla i wyniki badań otrzymane od sprzedawcy. Ponadto oświadczyła, że przy sprzedaży paliwa stałego każdy klient otrzymuje paragon na którym widnieje nazwa sprzedawanego rodzaju węgla (xero 2 paragony dołączono do odwołania), a także świadectwo jakości na którym jasno jest określony rodzaj paliwa stałego dla którego jest wystawiane świadectwo jakości. Dlatego też Strona stoi na stanowisku, że nie zostały naruszone interesy konsumentów. Ponadto podaje w wątpliwość aby za błąd pracownika w nawie sprzedawanego paliwa stałego winna być ukarana tak wysoka karą.

Przy piśmie z 10 stycznia 2020 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr BP.8361.1.118.2019.

Pismem z 7 lutego 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa. W dniu 4 lutego 2020 r. WIIH w Bydgoszczy przysłał pismo Strony z prośbą o wstrzymanie terminu uiszczenia kary z uwagi na skierowanie sprawy na drogę sądową. Dnia 5 marca 2020 r. postanowieniem Prezesa UOKiK termin zakończenia postępowania został przedłużony do 8 kwietnia 2020 r. Następnie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismem z 14 kwietnia 2020 r. poinformował Stronę o przedłużeniu terminu zakończenia postępowania administracyjnego do 30 maja 2020 r. w związku z art. 15 zys ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. poz. 374 z późn. zm.), który wszedł w życie 31 marca 2020 r. Pismem z 28 maja 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, poinformował Stronę o przedłużeniu terminu zakończenia postępowania do 23 czerwca 2020 r.

**Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ustalił i stwierdził.**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zważywszy na fakt iż kontrola odbywała się w obecności osoby czynnej 20 września 2019 r. nie podpisała ona protokołu kontroli, w związku z powyższym do Strony 23 września 2019 r. wystosowano pismo (doręczone 30 września 2019 r.), informujące o przeprowadzonej kontroli oraz o pobraniu do badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek. Jednocześnie kontrolowanemu przedstawiono do podpisu protokół kontroli nr BP.8361.1.118.2019 z 20 września 2019 r. wraz z upoważnieniem do jej przeprowadzenia

oraz pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego. Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej Strona została poinformowana, że może wnieść uwagi bezpośrednio do protokołu bądź wnieść je na piśmie w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu. Kontrolowana nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień i nie wniosła uwag do protokołu kontroli.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 20 września 2019 r. (nr akt kontroli BP.8361.1.118.2019) oraz sprawozdanie z badania próbki paliwa stałego nr FM/467/15/2019 2019 r. z 27 września 2019 r. i próbki kontrolnej paliwa stałego nr FM/467/15A/2019 2019 r. z 1 października 2019 r. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0124/19/4860 o masie 30,80 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 9402/19/4860 o masie 31,40 kg, pobrano z należącego do Strony składu opału przy (...), czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr BP.8361.1.1.118.2019.

Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/467/15/2019 2019 r. z 27 września 2019 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 20 września 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, nr 0124/19/4860 próbki paliwa stałego, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych (nr 12 z 20 września 2019 r.) wystawionym przez Stronę, z uwagi na zawyżony parametr wartość opałowa, która wynosiła 22,898 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących min 24,0 MJ/kg oraz zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 16,7 %, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości paliwa stałego max 15,0 %.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0124/19/4860 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 9402/19/4860 zostało przeprowadzone z urzędu. Badanie to wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Strony świadectwie

jakości badanego paliwa stałego z uwagi na zawyżony parametr wartość opałowa, która wynosiła 22,885 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących min 24,0 MJ/kg. oraz zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 16,8 %, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości paliwa stałego max 15,0 %.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 12 z 20 września 2019 r. Tym samym wydane przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego pobranego do badań, która wynosiła (...) zł, oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli, która zgodnie z oświadczeniem Strony wynosiła (...) zł. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000 zł, Kujawsko-Pomorski Wojewódzki

Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W odwołaniu Strona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że wniosek Strony nie zasługuje na uwzględnienie. Organ odwoławczy wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189 a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że: dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałaby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakup paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. W toku kontroli ustalono, że przedsiębiorca ma zapisane w komputerze wzory świadectw jakości paliw

stałych. Kopia świadectwa jakości paliwa pobranego do badań laboratoryjnych wydana inspektorom WIIH w Bydgoszczy na poczet prowadzonej kontroli 20 września 2019 r. w rubryce: „określenie rodzaju paliwa stałego dla którego jest wystawiane świadectwo jakości” zawiera naniesioną komputerowo informację o następującej treści „EKOGROSZEK ECO POWER 8-25 24 MJ” oraz w rubryce „wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uzyskania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe” trwale wpisano: ”Świadectwo wystawione na podstawie certyfikatu z badania paliwa stałego 3/SOK/2019-45/1”. Ww. certyfikat nie został przedstawiony inspektorom. Wydane świadectwo jakości zostało przygotowane przez Stronę z wyprzedzeniem na co wskazują umieszczone trwale zamieszczone informacje (dokument w aktach sprawy). Pozostawiono jedynie miejsca aby móc je wypełnić ręcznie na oznaczenie przedsiębiorcy, numer wystawionego świadectwa oraz podpis, a także określenie daty i miejsca wystawienia świadectwa. Ww. wystawione świadectwo jakości ma na trwale wpisane, że dotyczyło ekogroszku przy czym Strona w piśmie z 26 listopada 2019 r. oświadczyła, że „Paliw stałych o nazwie „ekogroszek” nie posiadaliśmy i nie posiadamy w sprzedaży”. Należy zauważyć, że ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw a w szczególności rozporządzenie Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych określa jakie paliwa stałe o jakich wymaganiach jakościowych dla grupy paliw stałych mogą być wprowadzone do obrotu. Inne niż wymienione w ww. przepisach nie mogą być wprowadzane do obrotu. Strona w dniu kontroli dla pobieranego paliwa stałego przedstawiła świadectwo jakości nr 12 z 20 września 2019 r. dla węgla kamiennego ekogroszek. W związku z powyższym takie świadectwo zostało przekazane wraz z próbkami paliwa stałego do badań laboratoryjnych i dlatego też niezależne Laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. dokonało badania paliwa stałego zgodnie z wymaganiami jakościowymi wskazanymi dla węgla kamiennego o sortymencie ekogroszek. Strona po otrzymaniu wyników badań stwierdziła, że nastąpiła pomyłka gdyż nie posiada na stanie paliwa stałego o sortymencie ekogroszek, a groszek. Jednakże z protokołu kontroli nie wynika, aby w tym dniu na składzie opału znajdowało się paliwo stałe typu groszek.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że konsumenci byli wprowadzani w błąd, bowiem jakość paliwa nie odpowiadała tej zadeklarowanej na świadectwie jakości, a samo świadectwo zostało wystawione w sprzeczności ze stanem faktycznym. Dlatego też Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie dał wiary wyjaśnieniom Strony, iż była to jednorazowa pomyłka co do rodzaju oferowanego konsumentom paliwa stałego. Z powyższych względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw

stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.), czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Odnosząc się do dołączonych do odwołania paragonów (na których widnieje rodzaj oferowanego paliwa stałego) przez Stronę stanowiący dowód Stron, że sprzedawała paliwo stałe typu „Groszek” należy stwierdzić, że nie może być on wzięty pod uwagę. Dołączone paragony stanowią o sprzedaży paliwa stałego rodzaju groszek w okresie od grudnia 2018 r. do stycznia 2019 r. Kontrola WIIH w Bydgoszczy miała miejsce we wrześniu 2019 r. gdzie jak wynika z protokołu kontroli, stanowiący dowód w postępowaniu do którego Strona nie wniosła żadnych zastrzeżeń i w którym odnotowano, że na stanie składu węgla w tym dniu znajdowało się paliwo stałe węgiel kamienny ekogroszek w wielkości pryzmy 18 ton.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 30 grudnia 2019 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji nr BP-15/2019 z 14 grudnia 2019 r. wydanej przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygn. BP.8361.1.118.2019) nakładającej na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 7a pkt. 3 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W związku z powyższym wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr NBP O/O Bydgoszcz:

25 1010 1078 0072 6922 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

**Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.
Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 §

1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.)

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/